

denrigsministerens Samtykke og paa de af ham fastsatte Villkaar bringes til Anvendelse paa Klitstrækninger, der i Henhold til Lov af 29de Marts 1867 ere det Offentliges Tilsyn undergivne."

Formanden: Der er vel stillet flere Ændringsforslag; men de ere alle stillede af den høitærede Indenrigsminister, og da jeg har Grund til at tro, at der ikke om dem i Thinget vil være synderlig forskellige Meninger, saa at Sagen neppe vil give Anledning til vidtløftige Forhandlinger, finder jeg det ikke nødvendigt, at dele Forhandlingen i flere Afsnit, men sætter samtlige Ændringsforslag under Forhandling under Et.

Indenrigsministeren: Da den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Østrup) ved denne Sags 2den Behandling fremsatte for Thinget Forslag til at modificere det i Lovforslaget indeholdte Expropriationsprincip til et Servitutprincip, udtalte jeg, at, da jeg troede at kunne naae Lovens Hensigt ogsaa ad denne Vej, skulde jeg ikke reise nogen principiel Grindring derimod; men jeg tillod mig tillige at antyde, at ved Siden af de fortrin, Servitutsystemet, som jeg vil tillade mig at kalde det, havde, havde det ogsaa sine Bønskeligheder, som man ved Expropriationsprincippet undgik, navnlig i Retning af, at der kunde opstaa en Del Konflikter, som vilde være undgaaede paa den anden Maade, og jeg udtalte fremdeles, at, dersom det høie Thing vedtog de af det ærede Medlem stillede Forslag, vilde det være nødvendigt at revidere Lovens Text, som var affattet under andre Hensyn end dem, som maatte gjøres gjældende, naar det nye Princip om Servituter vedtoges. Det er for at søge at fyldestgjøre disse Bemærkninger, som jeg tillod mig at gjøre ved 2den Behandling, at de væsentligste af de Ændringsforslag, som her foreslages, ere udarbejdede, og navnlig ere Ændringsforslagene Nr. 1, 3, 4 og 10 fremkaldte af denne Principforandring, som jeg nu skal tillade mig lidt nærmere at omtale. Det er indlysende, at, medens man ved Expropriationsprincippet stiller Grundens forhenværende Eier fra Dige-eieren, saaledes at de blive at betragte som to Naboer, stiller Sagen sig anderledes, naar det kun er en Servitut, der lægges paa Grundommen, thi Grundens Eier vedblive da at være den samme, og naar jeg har antydnet, at der kunde blive Anledning til mange Konflikter mellem de to Interesserede, paa den ene Side Grundeieren og paa den anden Side Dige-

eieren, har jeg derved nærmest maatte tænke paa de Stridigheder, der kunne fremkomme med Hensyn til Grundens Benyttelse. Det har den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Østrup) ogsaa meget vel set, og derfor havde han i sit Ændringsforslag til § 1 ikke blot forandret det første Stykke, hvori Principet er udtalt, men ogsaa det andet Stykke, for at søge at afhjælpe nogle af disse Bønskeligheder. Men ved at gennemgaa Lovforslaget har jeg fundet, at det ikke kan anses for tilstrækkeligt, hvad der derved er sket, idet navnlig det Tilfælde rent er overset, hvor det paa Grund af Omstændighederne vil være nødvendigt overhoved at forbyde Grundens Eier enhver Benyttelse af det til Diget udlagte Stykke Jord. Det vil let skjønnes, at Forholdene oftere kunne være saaledes, at et Dige ikke kan taale den almindelige Benyttelse, der vil blive gjort deraf, nemlig Græsning, naar Materialet, hvoraf Diget opføres, er saa let og løst, at det ikke kan fyldestgjøre sin Hensigt som Dige, dersom en saadan Benyttelse skal kunne finde Sted. Jeg har derfor redigeret 2det Stykkes 2det Punktum noget anderledes, saaledes, at ogsaa det Spørgsmaal kan komme frem, om der overhovedet bør tilstaaes den tidligere Eier af Grundens nogen Benyttelse, og dersom det skal ske, da i hvilket Omfang det skal kunne ske. Det har nemlig stillet sig saaledes for mig, at i den Strid, som man kan sige sig selv vil opstaa mellem Grundens Eier, naar han skal benytte den, og Digets Eier, maa Hensynet til Digets Eier være den overveiende, thi dersom Servitutens Hensigt overhovedet skal fyldestgøres, maa der ikke blot gives ham Jord til at bygge paa, men ogsaa gives ham Midler i Hænde til at kunne benytte den. Det er derfor foreslaet, at den Grundens Eier indrømme det Ret til at benytte Diget aldrig skal kunne være til Hinder for, at Digets Eier kan komme til at foretage de Foranstaltninger, der maatte anses nødvendige haade til Digets Udvidelse og dets Bebyggelse. Dersom man ikke vil vedtage dette, mangler der i alt Fald i Lovens Bestemmelser om, hvorledes Spørgsmaalet skal løses, hvem der i det Hele skal afgjøre de Stabeserstatningsspørgsmaal, som maatte komme frem, og jeg tror, som sagt, overhovedet, at, naar Servituten skal fyldestgjøre sin Hensigt, er det nødvendigt at lade Digeinteressentens Interesse være den overveiende og den Andens kun den sekundære. Dette er Hensigten med Ændringsforslaget under Nr. 1, og da jeg har maattet redigere det paagjældende Stykke om, har jeg